

Pray Tell: Tehillim Chapter 102

Source Sheet by Rabbi Federgrun

Vancouver Torah Learning Centre

תהילים קי"ב

(א) תפלה לעני כייצטוף ולפני יהוה ישפך שיחו: (ב) יהוה שמענה תפלתי ושוועתי אליה
 תבוא: (ג) אל-תסתר פניך | ממני ביום צר לי הטח-אלי אונגך ביום אקרא מהר ענני: (ד)
 כיון בעשן ימי ועצמותי כמו-קד נחרו: (ה) הופה-כעשב ויבש לבי כיון-שכחתי מאכל
 לחמי: (ו) מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: (ז) דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות:
 (ח) שקדתי ואהנה כצפור בודד על-גג: (ט) פל-היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: (י)
 כיון-אפר פלחם אכלתי וישקוני בבכי מסכתי: (יא) מפני-ועמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני:
 (יב) ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: (יג) ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדור ודור: (יד)
 אתה תקום תרחם ציון כיון-עית לחנה כיון-א מועד: (טו) כיון-רצו עבדיך את-אבגיה
 ואת-עפרה יחננו: (טז) וייראו גוים את-שם יהוה וכל-מלכי הארץ את-כבודך: (יז)
 כיון-בנה יהוה ציון נראה בכבודו: (יח) בנה אל-תפלת הערער ולא-כזה את-תפלתם: (יט)
 תפחב זאת לדור אחרון ועם נבוא יהללה: (כ) כיון-שקיר ממרום קדשו יהוה משמים |
 אל-ארץ הביט: (כא) לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: (כב) לספר בציון שם יהוה
 ואתה-לתו בירושלם: (כג) בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את-יהוה: (כד) ענה בדך
 כחו [כחי] קצר ימי: (כה) אמר אלי אל-תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיה: (כו) לפני
 הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: (כז) המה | יאבדו ואתה תעמד וכלם כפגד יכלו פלבוש
 תחליפם ויתלפו: (כח) ואתה-הוא וישנותיה לא יתמו: (כט) כיון-עבדיך ישכנו וזרעם
 לפניה כיון:

Psalms 102

(1) A prayer of the lowly man when he is faint and pours forth his plea before the LORD.
 (2) O LORD, hear my prayer; let my cry come before You. (3) Do not hide Your face
 from me in my time of trouble; turn Your ear to me; when I cry, answer me speedily. (4)
 For my days have vanished like smoke and my bones are charred like a hearth. (5) My
 body is stricken and withered like grass; too wasted to eat my food; (6) on account of my
 vehement groaning my bones show through my skin. (7) I am like a great owl in the
 wilderness, an owl among the ruins. (8) I lie awake; I am like a lone bird upon a roof. (9)
 All day long my enemies revile me; my deriders use my name to curse. (10) For I have
 eaten ashes like bread and mixed my drink with tears, (11) because of Your wrath and
 Your fury; for You have cast me far away. (12) My days are like a lengthening shadow; I
 wither like grass. (13) But You, O LORD, are enthroned forever; Your fame endures
 throughout the ages. (14) You will surely arise and take pity on Zion, for it is time to be
 gracious to her; the appointed time has come. (15) Your servants take delight in its stones,
 and cherish its dust. (16) The nations will fear the name of the LORD, all the kings of the

earth, Your glory. (17) For the LORD has built Zion; He has appeared in all His glory. (18) He has turned to the prayer of the destitute and has not spurned their prayer. (19) May this be written down for a coming generation, that people yet to be created may praise the LORD. (20) For He looks down from His holy height; the LORD beholds the earth from heaven (21) to hear the groans of the prisoner, to release those condemned to death; (22) that the fame of the LORD may be recounted in Zion, His praises in Jerusalem, (23) when the nations gather together, the kingdoms, to serve the LORD. (24) He drained my strength in mid-course, He shortened my days. (25) I say, "O my God, do not take me away in the midst of my days, You whose years go on for generations on end. (26) Of old You established the earth; the heavens are the work of Your hands. (27) They shall perish, but You shall endure; they shall all wear out like a garment; You change them like clothing and they pass away. (28) But You are the same, and Your years never end. (29) May the children of Your servants dwell securely and their offspring endure in Your presence."

שמות רבה כ"א:ד'

(ד) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלֹמֹה בְּשֵׁם רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּשָׁר וְדָם אִם בָּא עָנִי לֹאמַר דְּבַר לְפָנָיו אֵינּוּ שׁוֹמֵעַ הֵימָנוּ, אִם בָּא עֲשִׂיר לֹאמַר דְּבַר, מִיָּד הוּא שׁוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל, אָבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ כֵן אֵלָּא הַכֹּל שׁוֹיֵן לְפָנָיו, הַנְּשִׂימִים, וְהַעֲבָדִים, וְהַעֲנִיִּים, וְהַעֲשִׂירִים. תִּדַע לָךְ שְׁהָרִי מִשָּׁה רַבָּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים כְּתוּב בּוֹ מָה שֶׁכְּתוּב בְּעָנִי, בְּמִשָּׁה כְּתִיב (תהלים ז, א): תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, וּבְעָנִי כְּתִיב (תהלים קב, א): תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ. זֶה תִּפְלָה וְזֶה תִּפְלָה, לְהוֹדִיעַ שֶׁהַכֹּל שׁוֹיֵן בְּתִפְלָה לְפָנָיו הַמְּקוּם. תִּדַע לָךְ כְּשִׁיפְּאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם רָדַף אַחֲרֵיהֶם פָּרְעֹה, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יד, י): וּפָרְעֹה הִקְרִיב, וּכְתִיב (שמות יד, י): וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה', הִתְחִיל מִשָּׁה אֵף הוּא מִתְפַּלֵּל לְפָנָיו הַמְּקוּם, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה, מָה אַתָּה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל, כְּבָר הִתְפַּלְלוּ בְּנֵי וְשִׁמְעָתִי תִפְלָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: מָה תִצְעַק אֵלַי.

Shemot Rabbah 21:4

Rabbi Yehuda Bar Shalom said in the name of Rabbi Elazar: With regards to mankind, if a poor person comes with a request one doesn't listen, but when the wealthy come- he is instantly listened to and accepted. But, Hashem is not like that. Rather, everyone is the same in front of him- women, slaves, poor, and the rich. The proof is that Tefillah is mentioned as for Moshe and for the poor person to teach us that everyone is equal in front of Hashem. And, the proof to this is that when they left Egypt and Pharaoh was chasing them, the verse says that Pharaoh was approaching them, and then it says that Bnei Yisroel cried to Hashem. And, then Moshe started to daven to Hashem. Hashem told Moshe- Why are you standing and davening, the rest of the Jewish people already davened and I listened to their prayer, and this is why Hashem told Moshe "Why are you crying to me."

נוצר בעזרת בונה דפי המקורות של ספאריה www.sefaria.org/sheets